

Ķīnas politika un tās ietekme uz Āfriku

Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. aprīļa rezolūcija par Ķīnas politiku un tās ietekmi uz Āfriku (2007/2255(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES un Ķīnas politisko dialogu, ko oficiāli uzsāka 1994. gadā, atzīstot Ķīnas kā pasaules nākotnes lielvaras statusu un ar to saistītās īpaši tālejošās starptautiskās saistības,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Ilgtermiņa politika Ķīnas un Eiropas attiecībām” (COM(1995)0279) un Parlamenta 1997. gada 12. jūnija rezolūciju par Komisijas paziņojumu par ilgtermiņa politiku Ķīnas un Eiropas attiecībām¹,
- ņemot vērā ANO 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju,
- ņemot vērā Forumu par Ķīnas un Āfrikas sadarbību (*FOCAC*) Pekinas Deklarāciju un tā 2000. gada oktobra programmu Ķīnas un Āfrikas sadarbībai ekonomiskās un sociālās attīstības jomā,
- ņemot vērā Kairas Deklarāciju (2000) par Āfrikas un Eiropas augstākā līmeņa sanākumi Āfrikas vienotības organizācijas (ĀVO) un ES aizgādībā,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 2001. gada ziņojumu „Attīstības palīdzības komitejas (APK) pamatnostādnes; ilgtspējīgas attīstības stratēģijas; ieteikumi attīstības sadarbības jomā”,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības (ĀS) dibināšanas aktu, ko pieņēma 2000. gada 11. jūlijā un kas stājās spēkā 2001. gada 26. maijā, un Āfrikas valstu vadītāju 2001. gada oktobra dokumentu „Jaunā partnerība Āfrikas attīstībai” (JPĀA), kas pirmajā ĀS augstākā līmeņa sanāksmē tika pasludināts par ĀS programmu,
- ņemot vērā Ķīnas politikas dokumentus par ES (2003)² un par Āfrikas politiku (2006)³,
- ņemot vērā Komisijas politikas dokumentu „Nobriedusi partnerība — kopīgas intereses un izaicinājumi ES un Ķīnas attiecībās”, (COM(2003)0533), ko Eiropadome apstiprināja 2003. gada 13. oktobrī,
- ņemot vērā ES un Ķīnas stratēģisko partnerību, ko uzsāka 2003. gadā,
- ņemot vērā Adisabebas *FOCAC* rīcības plānu, kas publicēts 2003. gada decembrī,
- ņemot vērā ĀS Komisijas Stratēģisko plānu 2004.–2007. gadam, ko pieņēma Adisabebā, Etiopijā, trešajā Āfrikas valstu un valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksmē 2004. gada

¹ OV C 200, 30.6.1997., 158. lpp.

² Pekina, 2003. gada oktobris, <http://www.china-un.ch/eng/xwdt/t88637.htm>.

³ Pekina, 2006. gada 12. janvāris, http://www.gov.cn/misc/2006-01/12/content_156490.htm.

7. jūlijā,

- ņemot vērā Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti, ko 2005. gada 2. martā pēc augsta līmeņa foruma par atbalsta efektivitāti apstiprināja daudzu Eiropas un Āfrikas valstu, kā arī Ķīnas pārstāvji,
- ņemot vērā Glenīglas saistības, kuras 2005. gada 8. jūlijā Glenīglās uzņēmās lielā astoņnieka (G8) valstis,
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 19. decembra secinājumus „ES un Āfrika: virzībā uz stratēģisko partnerību”,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2005. gada 3. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus, kuros pausts ES atbalsts starptautiskam ieroču tirdzniecības līgumam ANO ietvaros, kurā būtu noteikti saistoši kopēji standarti saistībā ar konvencionālo ieroču tirdzniecību pasaulē¹,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „ES un Ķīna — ciešāki partneri, arvien lielāki pienākumi” (COM(2006)0631) un tam pievienoto Komisijas darba dokumentu „Ciešāka partnerība, augoša atbildība. Politikas dokuments par ES un Ķīnas tirdzniecību un ieguldījumiem — konkurence un partnerība” (COM(2006)0632),
- ņemot vērā ES un Ķīnas 9. augstākā līmeņa sanāksmi, kas notika Somijā 2006. gada septembrī, un tās noslēgumā publicēto Kopējo deklarāciju,
- ņemot vērā 2006. gada 11. decembrī pieņemtos Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus par Ķīnu,
- ņemot vērā ANO hartu un ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1674 par civiliedzīvotāju aizsardzību bruņota konflikta gadījumā (2006),
- ņemot vērā ANO Rīcības programmu kājnieku ieroču un vieglo ieroču jebkāda veida nelikumīgas tirdzniecības novēršanai, apkarošanai un izskaušanai²,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kuri tikās Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā, kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku „Eiropas konsenss”³ (2006),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 7. septembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām⁴,
- ņemot vērā Āfrikas un ES stratēģisko partnerību, Āfrikas un ES kopīgo stratēģiju un rīcības plānu (2007) un Āfrikas un ES partnerību tirdzniecības un reģionālās integrācijas jomā, kā arī zinātnes, informācijas sabiedrības un kosmosa jomā;
- ņemot vērā 2007. gadā sāktu ES un Āfrikas partnerību infrastruktūras jomā un ar to saistīto nepieciešamību ieguldīt infrastruktūras savienojumos (transporta, enerģijas, ūdensapgādes

¹ Eiropas Savienības Padomes 2678. sanāksme, 2005. gada 3. oktobrī Luksemburgā.

² ANO Dokuments A/Conf 192/15, 2001. gada jūlijs, <http://disarmament.un.org/cab/poa.html>.

³ OV C 46, 24.2.2006, 1. lpp

⁴ OV C 305 E, 14.12.2006, 219. lpp.

- un IKT jomā), lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību;
- ņemot vērā ES un Āfrikas uzņēmējdarbības foruma paziņojumu ES un Āfrikas otrajā augstākā līmeņa sanāksmē (2007),
 - ņemot vērā ANO 2007. gada termiņa vidusposma ziņojumu par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kurā konstatēts, ka Subsahāras Āfrika nespēj sasniegt nevienu no TAM un ka pašreizējais nabadzības mazināšanas pasākumu temps Āfrikā būtu jādubulto, lai sasniegtu vienu no Tūkstošgades attīstības mērķiem — līdz 2015. gadam samazināt uz pusi to iedzīvotāju skaitu, kas dzīvo ārkārtējā nabadzībā,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „No Kairas līdz Lisabonai — ES un Āfrikas stratēģiskā partnerība” (COM(2007)0357) un Komisijas/Padomes sekretariāta kopīgo dokumentu „Pēc Lisabonas, ES un Āfrikas stratēģiskās partnerības sekmēšana” (SEC(2007)0856),
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Ķīnas valsts stratēģijas dokumentu (2007-2013) un Daudzgradu indikatīvo programmu 2007.–2010. gadam¹, saskaņā ar kuru ES attīstības sadarbības atbalstam Ķīnai tiek piešķirti EUR 128 miljoni,
 - ņemot vērā 2007. gada 28. novembrī Pekinā pieņemto ES un Ķīnas 9. augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo paziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A6-0080/2008),
- A. tā kā ilgtspējīgu attīstību Āfrikā var ievērojami veicināt vai ietekmēt tādu jauno lielvalstu kā Ķīna darbība;
- B. tā kā Āfrikas valstis ir pamatā atbildīgas par ietekmi uz politisko un sociālo situāciju, ekonomiku un vidi, ko rada ārvalstu pilsoņu, organizāciju un valdību atrašanās to teritorijā,
- C. tā kā gan ES, gan Ķīna ir apņēmušas dot ieguldījumu miera un drošības nostiprināšanā Āfrikā, kā arī tās ilgtspējīgā attīstībā,
- D. tā kā ES ir lielākā atbalsta sniedzēja Āfrikai un tās lielākā tirdzniecības partnere; tā kā Ķīna ir paziņojusi par augošu ekonomisko sadarbību un apņemšanos sniegt palīdzību Āfrikai un tā kā līdz 2010. gadam tā var kļūt par Āfrikas lielāko tirdzniecības partneri,
- E. tā kā Āfrikas ilgtspējīgās attīstības stratēģijai ir jānodrošina tas, ka, iesaistoties dalībniekiem no citiem kontinentiem, netiek apdraudēta attīstība; tā kā šī iemesla dēļ tiek atzinīgi vērtēta ĀS darba grupas izveide Āfrikas stratēģiskajai partnerībai ar jaunajām lielvalstīm,
- F. tā kā atzinīgi tiek vērtētas iniciatīvas, kas veicina dialogu ar Āfriku, piemēram, Ķīnas–Āfrikas un ES–Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes, Forums par Ķīnas un Āfrikas sadarbību (FOCAC), ES un Āfrikas partnerība, ES un Āfrikas Miera nodrošināšanas fonds, ES ūdens un energoresursu finansējuma līnijas un ES un Āfrikas partnerība infrastruktūras jomā, uz

¹ http://ec.europa.eu/external_relations/china/csp/index.htm

Kotonū nolīgumu¹ balstīti dialogi un jebkādi citi ES vai Ķīnas un Āfrikas organizāciju dialogi,

- G. tā kā 2006. gada novembrī Pekinā notika trešais Forums par Ķīnas un Āfrikas sadarbību (FOCAC) un tajā pieņēma deklarāciju, kurā paziņots par „jauna veida stratēģiskās partnerības” izveidi starp Ķīnu un Āfriku; tā kā šajā sadarbībā ņemta vērā gan ekonomiskā globalizācija, gan veicināta kopīga attīstība, tomēr no tās ir izslēgtas vairākas Āfrikas valstis, kuras ir atzinušas Taivānu;
- H. tā kā Ķīnai kā ANO Drošības padomes pastāvīgajai loceklei ir īpaša atbildība sniegt savu ieguldījumu miera un drošības sekmēšanai pasaulē; ņemot vērā to, ka ES atzinīgi vērtē saistības, ko Ķīna uzņēmusies dažādās daudzpusējās struktūrās, piemēram, tādās, kas atrodas Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO), Starptautiskās Darba organizācijas (SDO), Starptautiskā Valūtas fonda (SVF), Pasaules Bankas, Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) un Kioto Protokola aizgādībā;

Ilgspējīga attīstība

- I. tā kā ES ir apņēmusies palielināt oficiālo attīstības palīdzību līdz 0,7 % no IKP līdz 2015. gadam (0,56% līdz 2010. gadam), kā arī vismaz 50% no ES oficiālās attīstības palīdzības piešķirt Āfrikai; tā kā ES oficiālā attīstības palīdzības ietvaros Subsahāras Āfrikai paredzēts piešķirt EUR 20 miljardus no 10. Eiropas Attīstības fonda (EAF) (2008.–2013. gadam); tā kā ES ir piešķīrusi EUR 350 miljonus Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam un 5,6 miljardus EUR ES un Āfrikas partnerībai infrastruktūras jomā laikposmam no 2008. līdz 2013. gadam; tā kā ES sniedz nozīmīgu ieguldījumu starptautiskās miera uzturēšanas misijās Āfrikā, Pasaules fondā cīņai pret AIDS, tuberkulozi un malāriju un citās Āfrikas kontinentam svarīgās starptautiskās iniciatīvās,
- J. tā kā Ķīnas klātbūtne Āfrikā un tās intereses šajā reģionā palielinās; tā kā Ķīna 2005. gadā kļuva par neto atbalsta sniedzēju Subsahāras Āfrikai un kopš tā laika ir palielinājusi savu apņemšanos sniegt palīdzību, apsolot līdz 2009. gadam dubultot 2006. gadā Āfrikai sniegtās palīdzības apmērus; tā kā Ķīna ir apņēmusies izveidot USD 5 miljardu vērtu Ķīnas–Āfrikas attīstības fondu, lai iedrošinātu Ķīnas uzņēmējus ieguldīt līdzekļus Āfrikā,
- K. tā kā Ķīnas kā alternatīva atbalsta sniedzēja darbības apdraud ES pieeju, kad palīdzība tiek sniegta uz Āfrikas valstu valdībām izvirzītiem nosacījumiem, tādējādi mudinot šīs valstis īstenot politiskas reformas;
- L. tā kā Ķīna pēdējo 25 gadu laikā ir spējusi atbrīvot no ārkārtīgas nabadzības 400 miljonus savas valsts iedzīvotāju un tādējādi guvusi ievērojamu pieredzi, kas varētu būt noderīga Āfrikas valstīm; tā kā Ķīnā pašlaik pastāv sociālas un ekonomiskas nevienlīdzības un novērojama satraucoša vides degradēšanās, savukārt politiskās tiesības un pamatbrīvības ir stingri ierobežotas, un Ķīnā joprojām vērojami zemi darba standarti un vāja pārvaldes atbildība;
- M. tā kā atzinīgi vērtējama ir Ķīnas pastiprinātā līdzdalība attīstības sadarbībā ar Āfrikas

¹ Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, ko parakstīja 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (OV L 317, 15.12.2000, 3. lpp.). Nolīgumā jaunākie grozījumi izdarīti ar ĀKK-EK Ministru padomes Lēmumu Nr. 1/2006 (OV L 247, 9.9.2006, 22. lpp.).

valstīm, jo īpaši tās atbalsts slimnīcu, skolu celtniecībā un satiksmes infrastruktūras izveidē;

Energija un dabas resursi

- N. tā kā Ķīnas ekonomiskā izaugsme un likumīgās intereses attīstīties pašai palielina tās vajadzību pēc dabas un energoresursiem un to iegādi jaunattīstības valstīs, jo īpaši Āfrikā,
- O. tā kā resursiem bagātās Āfrikas valstis, pateicoties Ķīnas un citu interesentu pieprasījumam, iegūst labāku tirgus pozīciju;
- P. tā kā būtu vēlams, lai Ķīnas iesaistīšanās Āfrikā attiektos ne tikai uz tām valstīm, kuras rada interesi enerģētikas politikas viedokļa, bet tiktu apsvērta arī sadarbība ar visām Āfrikas valstīm;
- Q. tā kā Ķīnas pieprasījuma dēļ pēdējos četros gados kopējais pieprasījums pēc naftas pasaulē ir pieaudzis aptuveni par 40 %; tā kā 30 % no Ķīnas jēlnaftas importa kopapjoma veido imports no Āfrikas; tā kā Ķīnas atkarība no naftas, minerālvielu un citu izejmateriālu importa, visticamāk, turpinās palielināties un ir paredzams, ka līdz 2010. gadam tā importēs 45 % no valstī vajadzīgā naftas apjoma; tā kā Ķīnas pieaugošais pieprasījums pēc enerģijas un vēlme paplašināt enerģijas importu ir likusi Ķīnai meklēt naftas piegādātājus Āfrikas valstīs;
- R. tā kā Ķīnas naftas imports laikā no 1995. līdz 2005. gadam gandrīz pieckāršojās, padarot Ķīnu par otru lielāko naftas importētāju pasaulē un ļaujot Ķīnai sasniegt ES līmeni resursu importā no Āfrikas; tā kā *CNPC* (Ķīnas valsts naftas uzņēmums) kontrolē ap 60% līdz 70% no Sudānas naftas produktu ražotnēm; tā kā 2006. gadā Angola bija lielākā naftas piegādātāja Ķīnai; tā kā Ķīna jau importē 28% no izmantotās naftas un gāzes no Subsahāras Āfrikas; tā kā tuvākajos gados ir sagaidāms, ka Āfrikas naftas eksports uz Ķīnu pieaugs;
- S. tā kā, izmantojot Āfrikas dabas resursus, ārvalstis un to uzņēmumi var veicināt attīstību, bet var arī radīt resursu noplicināšanu, apgrūtināt pārvaldību, izraisīt korupcijas iespējas, jo īpaši valstīs, kurās korupcijas kultūra ir izplatīta, saasināt sociālo nevienlīdzību un makroekonomiskās stabilitātes problēmas, kā arī radīt vai saasināt konfliktus, tādējādi nopietni apdraudot nabadzības mazināšanu un ilgtspējīgu attīstību;

Tirdzniecība, ieguldījumi un infrastruktūra

- T. tā kā imports no Āfrikas veido gandrīz 9 % no ES importa kopapjoma; pusi no šīs importa daļas veido ar enerģiju saistīti produkti, gatavie izstrādājumi — 23 %, pārtikas un lauksaimniecības preces — 11 %; tā kā ES eksports uz Āfriku veido 8,3%, no kuriem 78 % ir mehānismi, ķīmiskās vielas un gatavie izstrādājumi; tā kā Dienvidāfrika ir ES lielākais tirdzniecības partneris, ņemot vērā importu un eksportu; tā kā Eiropas tirdzniecības apjomi ar Āfriku turpina samazināties, lai gan ES joprojām ir svarīgākais Āfrikas tirdzniecības partneris;
- U. tā kā ES ir Ķīnas vislielākais tirdzniecības partneris un vislielākais investors Ķīnā un tā kā Ķīna ir Eiropas Savienības otrs lielākais tirdzniecības partneris; tā kā dialogam ar Ķīnu par demokrātiskām reformām, cilvēktiesību ievērošanu un tiesisku valsti nevajadzētu zaudēt nozīmi, priekšplānā izvirzot tirdzniecības un ekonomiskās attiecības;

- V. tā kā pēdējos pāris gados Ķīnā ir vērojama ārkārtīgi strauja ekonomikas izaugsme (vidējais pieaugums gadā — 9 %) un tā ir kļuvusi par vadošo eksportētājvalsti; tā kā Ķīnas atkārtota kļūšana par vienu no nozīmīgākajām valstīm pasaules ekonomikā ir būtiski ietekmējusi pašreizējo tirdzniecības plūsmu un starptautisko tirgu; tā kā, lai saglabātu šo paplašināšanos, Ķīna ir kļuvusi par vienu no naftas un daudzu citu izejvielu un preču importētāju tīkla dalībniekiem un tās pieprasījums pēc naftas ir radījis būtisku cenu paaugstināšanos attiecībā uz visām minerāļprecēm un lauksaimniecības precēm;
- W. tā kā Ķīna ir tiesīga iesaistītos likumīgā konkurencē ar Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm starptautiskos tirgos;
- X. tā kā pēdējos divdesmit gados notikusī Ķīnas ekonomikas straujā izaugsme būtiski ietekmē ES un Ķīnas tirdzniecības attiecības un ekonomiskās attiecības kopumā; divpusējās tirdzniecības kopējais apjoms kopš 1978. gada ir palielinājies vairāk kā sešdesmit reizi, un tā vērtība 2005. gadā bija EUR 210 miljardi; ja pagājušā gadsimta astoņdesmito gadu sākumā Eiropas Savienībā bija tirdzniecības pārpalikums, tad 2005. gadā tirdzniecības deficīts sasniedza EUR 106 miljardus, un salīdzinājumā ar citiem tirdzniecības partneriem tas bija lielākais deficīta apjoms, un pašlaik Ķīna ir otrais lielākais ES tirdzniecības partneris pēc ASV; ES 2000. gadā noslēdza divpusēju tirgus pieejamības nolīgumu ar Ķīnu, un tas būtiski ietekmēja Ķīnas pievienošanās gaitu PTO, turklāt šī pievienošanās daudzējādā ziņā mainīja pasaules tirdzniecības modeļus;
- Y. tā kā imports no Āfrikas Ķīnas importa kopapjomā veido aptuveni 3,6% un Ķīnas eksports uz Āfriku veido 2,8%; tā kā Ķīnas un Āfrikas savstarpējās tirdzniecības apjoms no USD 2 miljardiem 1999. gadā ir pieaudzis līdz aptuveni USD 39,7 miljardiem 2005. gadā; tā kā pašlaik Ķīna ir Āfrikas trešais nozīmīgākais tirdzniecības partneris; tā kā Āfrika nepārprotami kļūst par ekonomisko aktivitāšu robežu Ķīnai, kura ļoti veiksmīgi apvieno naftas piegāžu atbalsta stratēģijas ar ārpolitikas instrumentiem;
- Z. tā kā Āfrikas un Ķīnas tirdzniecības apmēri ir pieauguši no USD 4 miljardiem 1995. gadā līdz USD 55 miljardiem 2006. gadā, un Ķīna ir apņēmusies līdz 2010. gadam palielināt tos līdz USD100 miljardiem; tā kā 2007. gada maijā Ķīnas „Exim” banka paziņoja par nodomiem nodrošināt USD 20 miljardus tirdzniecības un infrastruktūras finansēšanai Āfrikā nākamajos trīs gados; tā kā Ķīna nākamajos trīs gados ir apņēmusies nodrošināt Āfrikai atvieglotos aizdevumus USD 3 miljardu apmērā un atvieglotos pircēju kredītus USD 2 miljardu apmērā; tā kā Ķīna ir apsolījusi turpināt sava tirgus atvēršanu Āfrikai, nākamo trīs gadu laikā palielinot no 190 līdz vairāk nekā 440 to preču skaitu, kurām tiek piemērots nulles tarifs un kuras uz Ķīnu eksportē vismazāk attīstītās Āfrikas valstīs, kurām ir diplomātiskas attiecības ar Ķīnu, kā arī nodibinot Āfrikā trīs līdz piecas tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības zonas;
- AA. tā kā saistībā ar līdzdalību PTO gan Eiropas Savienībai, gan Ķīnai ir jāievēro virkne tiesību un saistību; tā kā Ķīna tomēr vēl joprojām nepietiekami īsteno daudzas no šīm saistībām;
- AB. tā kā Ķīnas iesaistīšanās Āfrikā ir jāaplūko ne tikai no energoapgādes un izejvielu drošības viedokļa, bet arī no pārtikas apgādes drošības viedokļa, jo Ķīna nākotnē paredz pārtikas produktu importa pieaugumu;
- AC. tā kā Eiropas turpmākās attiecības ar Āfriku ietekmēs tas, vai ekonomikas partnerattiecību nolīgumu īstenošana būs veiksmīga vai nē;

- AD. tā kā Ķīna tā vietā, lai sniegtu attīstības palīdzību, piešķir Āfrikas valstīm kredītus, pakļaujot tās augstam riskam nonākt parādos;
- AE. tā kā Ķīnas īstenoto pasākumu dēļ svarīgais jautājums par infrastruktūras uzlabošanu un finansēšanu Āfrikā atkal kļūst nozīmīgāks;
- AF. tā kā saskaņā ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas rādītājiem 50 % no valsts pasūtījuma projektiem Āfrikā īsteno darbuņēmēji no Ķīnas; tā kā Ķīnas projektos Āfrikā lielākoties tiek nodarbināti ķīniešu darbinieki,
- AG. tā kā Ķīna, izmantojot pašas darbaspēku Āfrikā, nodrošina Ķīnas tirgotāju piekļuvi Āfrikas tirgum ilgtermiņa un šādā veidā varētu ietekmēt Āfrikas valstu ekonomiku;
- AH. tā kā arī Ķīnai ir jābūt ieinteresētai tajā, lai ar labas pārvaldes veicināšanas palīdzību tiktu nodrošināta zināma drošība un juridiska noteiktība saistībā ar ieguldījumiem, kas veikti valstīs, kuras ekonomiski atrodas uz sabrukšanas robežas;
- AI. tā kā Ķīnas valsts uzņēmumi var uzņemties lielu risku, ieguldot Āfrikā; atzīmē, ka Ķīnas energouzņēmums „CNOOC Ltd” ir paziņojis, ka tas par USD 2 270 000 000 iegādāsies 45 % no ārzonas naftas atradnēm Nigērijā;
- AJ. tā kā 2007. gadā Ķīna izveidoja uzņēmumu „China Investment Corporation Ltd”, kura aktīvi ir USD 200 000 000 000 un kurš šobrīd ir pasaulē sestais lielākais valsts līdzekļu fonds;

Vide

- AK. tā kā Ķīna jau ir vai tūlīt kļūs par valsti, kas rada lielākās oglekļa dioksīda emisijas (CO₂) pasaulē, un Ķīnas iedzīvotāji vistiešākajā veidā cieš šādu emisiju dēļ; tā kā ES arī ir viens no lielākajiem CO₂ emisiju avotiem pasaulē un arī eiropiešiem nākas saskarties ar šo emisiju radītajām sekām; tā kā G8+5 augstākā līmeņa sanāksmē 2007. gadā Heiligendamā tika panākta apņemšanās, kurā ir ietverts mērķis līdz 2050. gadam samazināt emisijas par 50%, un tā kā ES un Ķīna ir noteikušas arī citus mērķus emisiju samazināšanai un atjaunojamo energoresursu izmantošanai; tā kā saskaņā ar prognozēm Āfrika visvairāk cietīs no vides degradēšanās, mežu izciršanas un klimata pārmaiņām;
- AL. tā kā Ķīna ir pelnījusi atzinību par pievienošanos Kioto Protokolam un Konvencijai par starptautisko tirdzniecību ar apdraudēto savvaļas sugu dzīvniekiem un augiem (CITES); tā kā Ķīna ir guvusi vērtīgu pieredzi, apkarojot mežu izciršanu un pārtuksnešošanos;
- AM. tā kā vairāk nekā puse mežu izstrādes darbību, jo īpaši visneaizsargātākajos reģionos, to skaitā Centrālāfrikā, tiek uzskatītas par nelikumīgām; tā kā Ķīna kā galvenā atbildīgā tiek vainota par nelegālās mežu izstrādes neseno pieaugumu pasaulē; tā kā, piemēram, 90 % no Ekvatoriālās Gvinejas kokmateriālu eksporta uz Ķīnu tiek uzskatīti par nelikumīgiem;

Laba pārvaldība un cilvēktiesības

- AN. tā kā Ķīna ir pasludinājusi Piecus mierīgas līdzāspastāvēšanas principus par pamatu savai neatkarīgajai, uz mieru vērstajai ārpolitikai, kura balstīta uz neiejaukšanās koncepciju, bet to kā neitrālu neuztver Āfrikas valstis, kuras kritizē Ķīnu vai kuras ir pat noskaņotas pret Ķīnu; tā kā pret ķīniešu naftas ieguves un raktuvju strādniekiem Zambijā, Nigērijā un

Etiopijā tiek vērsti uzbrukumi, viņus nolaupa vai nogalina; tā kā Ķīna vēlas, lai to uzskatītu par atbildīgu lielvaru, un tā ir pelnījusi atzinību par savas ietekmes izmantošanu, lai pamudinātu Sudānas valdību pieņemt ANO/ĀS apvienotos spēkus Darfūrā; tā kā Ķīna kā Drošības padomes pastāvīgā locekle var spēlēt svarīgu lomu konfliktu novēršanā, starpniecības nodrošināšanā un konfliktu atrisināšanā;

AO. tā kā Ķīnā par spīti progresam saistībā ar sociālām un ekonomiskām tiesībām un brīvībām dažās jomās joprojām netiek ievērotas cilvēku pamattiesības, tostarp tiesības uz dzīvību un taisnīgu tiesu, vārda un biedrošanās brīvība un citas sociālas, ekonomiskas un kultūras tiesības, to skaitā darba tiesības; tā kā cilvēktiesību neievērošana īpaši spilgti izpaužas attiecībā pret tibetiešiem; tā kā tas ietekmē Ķīnas tēlu un rīcību ārvalstīs, jo īpaši Āfrikā, kur attīstība un laba pārvaldība nevar gūt panākumus bez demokrātiskas pārskatatbildības, cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma;

AP. tā kā Ķīna ir pelnījusi atzinību par Kimberli procesa sertifikācijas sistēmas obligāto prasību izpildi starptautiskajā tirdzniecībā ar neapstrādātiem dimantiem un atbildīgas darbības pamatnostādņu izstrādāšanu kokapstrādes uzņēmumiem;

AQ. tā kā Ķīna ir pelnījusi atzinību par ANO Pretkorupcijas konvencijas ratifikāciju, lai gan korupcija Ķīnā joprojām ir nopietna problēma, kas gan reģionālā, gan vietējā līmenī ārkārtīgi ietekmē spēju sasniegt centrālās valdības noteiktos politikas mērķus un standartus; tā kā šīs darbības ietekmē Āfrikas valstis, kurās Ķīna un Ķīnas uzņēmēji iegulda savus līdzekļus, bieži veicinot korupciju un palīdzot korumpētiem režīmiem kļūt bagātākiem un saglabāt varu, tādējādi kaitējot labai pārvaldībai, pārskatatbildībai un tiesiskumam, tā kā ANO Pretkorupcijas konvencijas stingra ievērošana ir būtiska labas pārvaldes, atbildības un tiesiskuma veicināšanai;

Miers un drošība

AR. tā kā Eiropas, Ķīnas un citi ieroču eksportētāji veicina bruņotus konfliktus Āfrikā, tādējādi nopietni kaitējot attīstībai; tā kā dalībvalstīm vēl nav saistošs ES ieroču eksporta rīcības kodekss, un tās nepietiekami kontrolē nelegālu ieroču eksportu uz Āfriku vai to tranzītu caur tās teritoriju;

AS. tā kā Ķīnai kā vienai no pasaules lielākajām ieroču eksporta valstīm un ANO Drošības padomes pastāvīgajai loceklei ir jāuzņemas īpaša atbildība;

AT. tā kā Ķīnas parasto, kājnieku un vieglo ieroču eksportā trūkst pārskatāmības; tā kā „Amnesty International” nesen ir atklājusi sabiedrībai Ķīnas „bīstami brīvo” attieksmi pret ieroču eksportu; tā kā Ķīna ir atbildīga par ievērojama apmēra ieroču piegādi konfliktu plosītām valstīm, pat pārkāpjot ANO embargo Darfūras, Libērijas un Kongo Demokrātiskās Republikas gadījumā;

AU. tā kā Ķīna ir pelnījusi atzinību par to, ka tā ir otra lielākā ANO miera uzturētāju nodrošinātāja no Drošības padomes pastāvīgajām locekļēm un jau ir nosūtījusi miera uzturēšanas misijās Āfrikā 3000 karavīru,

1. uzsver, ka jāpastiprina ES politikas ietekme Āfrikā, proti, nodrošinot solījumu un saistību izpildi; šai sakarā uzsver Lisabonas līguma nozīmi ES ārējo attiecību efektivitātes un saskaņotības paaugstināšanā, kas atbilstoši ietver attīstības apsvērumus un politiku;

2. mudina ES attīstīt saskaņotu stratēģiju, lai atbildētu uz jaunajiem izaicinājumiem, ko rada tādi jauni atbalsta sniedzēji Āfrikai kā Ķīna, un koordinētu dalībvalstu un ES iestāžu pieeju; uzsver, ka šai atbildei nav jācenšas līdzināties Ķīnas metodēm un mērķiem, jo tie varētu neatbilst ES vērtībām, principiem un ilgtermiņa interesēm; atzīmē, ka šāda atbilde ir jāsniedz ES dialoga ar ĀS un attiecību ar visiem Āfrikas partneriem ietvaros; uzsver, ka ES ir jāsāk sarunas ar Ķīnu attīstības politikas jomā, lai kopīgi diskutētu par metodēm un mērķiem, tomēr ES arī turpmāk ir jā saglabā sava pieeja attīstības sadarbības jomā;
3. uzstāj, lai ES arī konkurencē ar citām atbalsta sniedzējām valstīm saglabātu savas augstās prasības attiecībā uz labas valsts pārvaldības veicināšanu un cilvēktiesību ievērošanu; aicina Eiropas Savienību šajā konkurencē pozicionēt sevi ar kvalitatīvi labākiem piedāvājumiem, piemēram, izcelsmes valstī izvietojot modernas, videi labvēlīgas ražošanas iekārtas izejvielu apstrādāšanai un nodarbinot un izglītojot vietējo darbaspēku; norāda, ka šādu piedāvājumu izstrāde ir jāiekļauj arī ES sarunās ar ĀS un attiecībās ar visiem Āfrikas valstu partneriem, jo īpaši īstenojot kopējo ES un Āfrikas stratēģiju un tās rīcības plānu;
4. atzinīgi vērtē Ķīnas vēlēšanos iesaistīties praktiskā sadarbībā ar Āfrikas valstīm bez aizsargājošas attieksmes; atzīmē, ka šādai sadarbībai ir pragmatisks raksturs; šajā ziņā pauž nožēlu par Ķīnas sadarbību ar Āfrikas represīvajiem režīmiem; norāda, ka būtu vēlams, lai sadarbību saistītu ar politiskiem nosacījumiem un lai lielāka nozīme būtu cilvēktiesību un vides standartiem;
5. aicina ES un Ķīnu, kad vien iespējams, pārrunāt, attīstīt un formulēt savas stratēģijas attiecībā uz Āfriku, uzņemoties apzinīgas saistības, kuru mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību un Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) izpildi; uzsver to, cik svarīgi ir veidot konstruktīvu dialogu daudzpusējās struktūrās ar visiem atbilstošajiem Āfrikas kontinenta dalībniekiem, jo īpaši ar ĀS un Jauno partnerību Āfrikas attīstībai (NEPAD); šajā sakarā aicina ES nodrošināt, lai Āfrikas partnerības forumā tiktu iesaistīti visi lielākie atbalsta sniedzēji un ieguldītāji, proti, Ķīna;
6. mudina ES un Ķīnu pastiprināt atbalstu *NEPAD* kā Āfrikas ilgtspējīgas attīstības stratēģijas dzinējspēkam, kā arī atbalstīt Āfrikas reģionālās organizācijas, ĀS, Panāfrikas parlamentu, Āfrikas valstu parlamentus un valdības, pastiprinot viņu vadības spējas un iesaistīšanos šādas stratēģijas īstenošanā; aicina ES palīdzēt nostiprināt Āfrikas spēju nodrošināt atbalsta sniedzēju un ieguldītāju saskaņotu rīcību un garantēt, ka ārzemju ieguldījumi veicina ilgtspējīgu attīstību;
7. uzsver, ka tā vēlmi iesaistīties dialogā ar Ķīnas Nacionālo tautas kongresu, Panāfrikas parlamentu un Āfrikas valstu parlamentiem, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību un paaugstinātu pārbaude veikšanas spējas;
8. aicina ES mudināt Ķīnu kā uzņemties pienākumus, kas izriet no ANO Drošības padomes pastāvīgā locekļa statusa, tostarp „pienākumu aizsargāt”, un atzīt, ka Ķīnas klātbūtne Āfrikā neatkarīgi no jebkādas „neiejaukšanās politikas” nodomiem jau pati par sevi reāli, tostarp arī politiski, ietekmē uzņēmējvalstis;
9. aicina ES savos apsvērumos par Ķīnas ietekmi uz Āfriku ņemt vērā Āfrikas valstu un ĀS paustos viedokļus, uzsver to, ka ES vajadzētu izvairīties no Ķīnas nozīmes vispārināšanas, tās attieksmei pret Ķīnu vajadzētu būt atklātai un konstruktīvai, un tai nevajadzētu uzspiest Ķīnai Eiropas modeļus un uzskatus;

Ilgtspējīga attīstība

10. aicina ES censties veidot dialogu starp Āfriku, ES un Ķīnu, lai, balstoties uz Āfrikas vajadzībām un Āfrikas valstu un iedzīvotāju interesēm, gūtu savstarpēju labumu un lai izlabotu attīstības sadarbības efektivitāti un saskaņotību, izpētot konkrētas sadarbības iespējas un uzlabojot partnerattiecības, vienlaikus nepieļaujot atsevišķas darbības; iesaka ES, ĀS un Ķīnai izveidot pastāvīgu konsultatīvu struktūru to attiecīgo darbību saskaņotības un efektivitātes uzlabošanai attīstības sadarbības jomā; aicina ES, Ķīnu un Āfriku izveidot globālu sistēmu, kurā tiktu ietverti konkrēti darbības projekti ar mērķi risināt kopīgas problēmas, tādas kā pielāgošanās klimata pārmaiņām, atjaunojami enerģijas avoti, lauksaimniecība, ūdens apgāde un veselība;
11. aicina ES un dalībvalstis nostiprināt attiecības ar Āfrikas valstīm, izpildot atbalsta saistības un izvirzot TAM sasniegšanu par prioritāti; atzinīgi vērtē EK palīdzības 6% un 15 dalībvalstu palīdzības 2,9% lielo pieaugumu 2006. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, bet pauž nožēlu par to, ka 15 dalībvalstu oficiālā attīstības palīdzība (OAP) visiem reģioniem kā daļa no NKI ir samazinājusies no 0,44 % no oficiālās attīstības palīdzības pret NKI 2005. gadā līdz 0,43 % no oficiālās attīstības palīdzības pret NKI 2006. gadā; pauž nožēlu arī par to, ka četras dalībvalstis nav spējušas sasniegt savus individuālos mērķus, kas 2006. gadā bija 0,33% no NKI, un ka tāpat šos mērķus nebūtu sasniegušas citas valstis, ja OAP summās netiktu iekļauti parādu atvieglojumi un cita veida palīdzība, kas nav kvalificējama kā pieejami līdzekļi jaunattīstības valstīm;
12. atgādina, ka jebkuras attīstības politikas galvenajam mērķim neatkarīgi no tā, vai to īsteno ES vai Ķīna, vajadzētu būt nabadzības mazināšanai un izskaušanai;
13. aicina ES stiprināt saistības par beznosacījuma atbalsta sniegšanu un mudināt Ķīnu sniegt beznosacījuma atbalstu Āfrikas partneriem, nodrošinot, ka starptautiskajām dotācijām un aizdevumiem pievienotie ekonomiskie nosacījumi neapdraud ilgtspējīgu attīstību; šajā kontekstā mudina ES panākt, ka Ķīna paplašina Āfrikas vietējo darba tirgu, nevis nosūta uz Āfriku tūkstošiem ķīniešu strādnieku;
14. aicina ES mudināt Ķīnu izmantot tās pieredzi veselības aizsardzības jomā, lai atbalstītu iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot Āfrikas sabiedrības veselības sistēmas, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību un lai atbalstītu iniciatīvas, kuru mērķis ir apkarot nabadzības izraisītās pandēmijas, kas postā Āfriku, proti, HIV/AIDS, malāriju un tuberkulozi;
15. aicina ES, izmantojot EDSO Attīstības palīdzības komiteju, iesaistīties konstruktīvā dialogā ar jaunajām donorvalstīm, kas nav Attīstības palīdzības komitejas locekles, tai skaitā Ķīnu, lai mudinātu tās pieņemt Attīstības palīdzības komitejas pamatnostādnes un standartus vai līdzvērtīgus kodeksus un ievērot principus, kas ietverti Parīzes Deklarācijā par palīdzības efektivitāti;
16. aicina ES mudināt Ķīnu izveidot specializētu palīdzības iestādi, lai uzlabotu Ķīnas pieredzi palīdzības sniegšanā un neatkarību un apņemties nodrošināt palīdzības budžeta atskaišu pārskatāmību; aicina ES palīdzēt Ķīnai šādu kompetenci uzlabot, ja nepieciešams;
17. mudina ES un Āfrikas valstis aicināt Ķīnas pārstāvjus piedalīties divpusējās un daudzpusējās atbalsta sniedzēju koordinācijas sanāksmēs;

18. aicina ES mudināt Ķīnu piedalīties tādu problēmu risināšanā, kas saistītas ar demogrāfisko situāciju Āfrikā; šajā kontekstā uzsver faktu, ka iedzīvotāju skaita pieaugums daudzviet Āfrikā ir lielāks nekā ekonomiskās attīstības pieaugums un ka pasākumi situācijas mainīšanai aptver seksuālās un reproduktīvās veselības uzlabošanu, kā minēts ANO Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību 1994. gada ziņojumā;
19. uzsver, ka jebkāda starptautiska attīstības partnerība ir jāorientē uz cilvēkiem, jo ilgtspējīga attīstība ir iespējama tikai ar pilsoniskās sabiedrības pilnvarojumu: uzsver, ka īpaši jāatbalsta sievietes un minoritātes vai mazaizsargāto cilvēku grupas un jāvērtē tās kā būtiski attīstības spēki, un ka apvienošanās brīvība, kā arī brīvi un daudzveidīgi plašsaziņas līdzekļi ir būtiski attīstības nosacījumi, kas jāatbalsta ar šādām partnerībām;
20. aicina ES un dalībvalstis plašāk informēt sabiedrību Āfrikā un ES, rīkojot Eiropas valstu valdību augsta līmeņa pārstāvju uzstāšanās, apmeklējumus un iesaistīšanos pasākumos, kuros notiek debates;

Enerģija un dabas resursi

21. uzskata, ka, ņemot vērā Ķīnas iesaistīšanos Āfrikā, ES ārējā enerģētikas politikā lielāka nozīme jāpiešķir sadarbībai ar Āfriku; vēlas, lai Āfrika un ES aktīvāk sadarbotos enerģētikas politikā;
22. atzīst dabas resursu pārredzamas pārvaldības nozīmi ienākumu mobilizēšanā, kas ir attīstības un nabadzības mazināšanas pamatā, piegāžu stabilitātes nodrošināšanā un ar resursiem saistītu konfliktu un nestabilitātes novēršanā valstīs ar bagātīgiem resursiem; aicina ES mudināt ar resursiem bagātās Āfrikas valstis pievienoties Ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvai (IRPI), piedāvājot tai lielāku politisko, finansiālo un tehnisko atbalstu, lai, cita starpā, nodrošinātu pilsoniskajai sabiedrībai iespēju brīvi un efektīvi pievienoties IRPI; aicina ES aktīvi sadarboties ar Ķīnas valdību un Ķīnas uzņēmumiem, lai mudinātu tos atbalstīt IRPI; aicina ES aizstāvēt IRPI jomas paplašināšanu, proti, uz citiem dabas resursiem, piemēram, kokmateriāliem, un arī ietvert valdību ienākumus, kas saistīti ar aizņēmumiem, kurus garantē resursi;
23. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES aicinātu visus politiskās varas pārstāvjus un starptautiskos ieguldītājus, kuri darbojas Āfrikā, stingri ievērot sociālās un vides aizsardzības noteikumus, kurus 2002. gadā noteica Pasaules Banka attiecībā uz ieguves rūpniecību;
24. aicina ES aktīvi veicināt pārredzamību ne tikai attiecībā uz ienākumu vākšanu, bet arī attiecībā uz dabas resursu ienākumu izlietojumu, atbalstot iniciatīvas budžeta pārredzamības uzlabošanai Āfrikas valstīs; mudina ES veicināt visu atbalsta sniedzēju „atbildīgu aizdošanu” un pieprasīt resursu bagātām saņēmējvalstīm, kurās ir slikta pārvaldība un korupcija, veikt konkrētus pasākumus pārredzamības uzlabošanai ieņēmumu pārvaldīšanā kā nosacījumu jebkādas palīdzības, izņemot humānās palīdzības, saņemšanai; aicina ES konsekventāk piemērot Kotonū nolīguma 96. un 97. pantu resursiem bagātām valstīm un vienlaicīgi sākt sarunas ar Ķīnu un citiem atbalsta sniedzējiem, lai, izmantojot vienotu procedūru, palielinātu atbilstīgo pasākumu efektivitāti; uzsver to, ka ES vajadzētu rādīt piemēru, veidojot savas attīstības programmas un projektus kā pārskatāmības un labas pārvaldības modeļus;
25. mudina ES atbalstīt nelegāli iegūtu kokmateriālu un ziloņkaula tirdzniecības stingrāku

starptautisku kontroli; aicina ES propagandēt principus, kas ietverti ES Rīcības plānā par tiesību aktu izpildi, pārvaldību un tirdzniecību mežu nozarē (*FLEGT*), kā arī mudināt Ķīnu pieņemt līdzīgus principus, importējot kokmateriālus no Āfrikas, lai pārtrauktu nelikumīgi iegūtu kokmateriālu tirdzniecību un veicinātu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu; aicina Komisiju drīzumā iesniegt priekšlikumus, lai nepieļautu jebkādu nelikumīgi iegūtu kokmateriālu un to izstrādājumu importu ES, tādējādi nepieļaujot, ka Ķīna izmanto Āfrikā nelegāli iegūtu kokmateriālu eksportam domātu mēbeļu produkcijā; mudina Komisiju paplašināt sarunas par brīvprātīgajiem partnerattiecību nolīgumiem ar trešām valstīm; aicina ES atbalstīt līdzīgu iniciatīvu, piemēram, Āfrikas un Āzijas *FLEGT*, stiprināšanu;

26. aicina ES atbalstīt starptautisku konvenciju par energoresursu iegūvi vai izpēti noslēgšanu, šajās konvencijās iekļaujot pārredzamus licencēšanas pasākumus un noteikumus, kas nosaka fiskālās plūsmas valdībām, kā arī klauzulu par noteiktu peļņas procentu ieguldījumu vietējo kopienu attīstībā;
27. aicina ES un Ķīnu risināt dabas resursu nelegālas tirdzniecības problēmu, saskaņojot savas darbības, kurās vajadzētu ietvert abām pusēm pieņemamu definīciju par to, kas ir „problēmresursi”, un starptautiskas ekspertu grupas izveidi, lai radītu daudzpusēju pieeju šī jautājuma risināšanai;
28. aicina ES un Ķīnu vairāk ieguldīt atjaunojamajos enerģijas avotos, tādējādi risinot vides degradācijas un klimata pārmaiņu problēmas, kā arī novēršot konfliktus, kas saistīti ar tādu resursu kā nafta trūkumu;

Tirdzniecība, ieguldījumi un infrastruktūras

29. norāda, ka tirdzniecības diversifikācija Āfrikā ir noteicošais faktors, lai visās Āfrikas valstīs panāktu drošu ekonomikas izaugsmi; uzsver to, ka Ķīnas ražojumu eksports uz Āfriku nedrīkst kavēt Āfrikas nozaru attīstību vai iznīcināt šo nozaru konkurētspēju;
30. aicina ES un mudina Ķīnu radīt iespējas Āfrikai izklūt no „izejvielu slazda” un nodrošināt tās pāreju no izejvielu piegādātājas uz reģionu, kurā īsteno izejvielu apstrādi un sniedz pakalpojumus; šai sakarā mudina ES aicināt visas ieinteresētās puses, proti dalībvalstis un tādas jaunās donorvalstis kā Ķīna, dažādot tirdzniecību un ieguldījumus, nodot tehnoloģijas afrikāņiem, nostiprināt starptautiskos godīgas tirdzniecības noteikumus, paplašināt Āfrikas produktu piekļuvi pasaules tirgum, pazemināt nodokļus pārstrādātajiem produktiem no Āfrikas, veicināt privātā sektora attīstību un tā piekļuvi finansējumam, veicināt tirdzniecības atvieglojumus, stimulēt reģionālo integrāciju Āfrikā un atvieglot pārskaitījumu plūsmas no Āfrikas iedzīvotājiem;
31. aicina ES paplašināt tās ekonomisko ietekmi uz Āfrikas attīstību, reformējot Kopējo lauksaimniecības politiku un atvieglot Āfrikas produktu piekļuvi ES tirgum; aicina ES un mudina Ķīnu, īstenojot reformas lauksaimniecības politikā, vairāk ņemt vērā Āfrikas valstu lauksaimniecības nozares attīstības iespējas, atvieglot lauksaimniecības ražojumu importu no Āfrikas un lauksaimniecības eksporta gadījumā stingri uzmanīt, lai Āfrikas valstīs netiktu apdraudēta lauksaimniecības ražošana, kas nodrošina pārtikas apgādi un nodarbinātību;

32. aicina ES un mudina Ķīnu spēcīgāk atbalstīt taisnīgu pasaules tirdzniecību, lai nodrošinātu tirdzniecības un attīstības politikas saskaņotību, ievērojami palielināt ražotāju un nodarbināto līdzdalību peļņā, ko nodrošina pasaules preču tirdzniecība, paplašināt Āfrikas valstu ražojumu piekļuvi pasaules tirgiem un samazināt ievadtarifus gataviem izstrādājumiem no Āfrikas valstīm; mudina Ķīnas valdību un ES izstrādāt tādu stratēģiju eksporta jomā, kura Āfrikā nekavētu preču ražošanu atbilstīgi ekoloģiskiem un sociālā ziņā ilgtspējīgiem nosacījumiem;
33. mudina Ķīnu, piešķirot kredītus, ņemt vērā notikumus, kuri izraisīja daudzas jaunattīstības valstis skarošu parādu krīzi, un neatkārtot kredītu piešķirēju iepriekšējās kļūdas;
34. atzinīgi vērtē pasākumus, ko Ķīna PTO spiediena un starptautiskā sabiedrības viedokļa rezultātā no 2008. gada 1. janvāra veikusi sociālās jomas tiesību aktu un strādājošo tiesību uzlabošanai, un uzsver, ka vēl saistošākiem tiesību aktiem sociālajā jomā vajadzētu pozitīvi ietekmēt to, kā Ķīna darbojas Āfrikā;
35. uzsver, ka Āfrikai ir svarīgi izstrādāt pašai savu stratēģiju attiecībās ar Ķīnu; atzīmē, ka šādi stratēģijai ir liela nozīme Ķīnas un Āfrikas abpusējo tirdzniecības attiecību uzlabošanā; uzsver, ka ar šo stratēģiju jācenšas panākt, lai darbinieki no Āfrikas vairāk iesaistītos Ķīnas īstenotajos projektos Āfrikā, lai Ķīna vairāk izrādītu vēlmi nodot tehnoloģijas un lai Ķīnas tirgus kļūtu pieejamāks tādām tradicionālām Āfrikas eksportprecēm kā kafija, kakao un ādas izstrādājumi;
36. ņemot vērā notiekošās sarunas ar Ķīnu par jaunas, ar tirdzniecību saistītas nodaļas iekļaušanu partnerības un sadarbības nolīgumā, iesaka Komisijai uzstāt uz saistoša teksta ietveršanu attiecībā uz Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) noteiktajiem darba pamatstandartiem, korporatīvo sociālo un vides atbildību, sociālā un vides antidempinga noteikumiem, SDO ieteikumiem par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību un starptautiskajos cilvēktiesību aizsardzības paktos ietverto prasību ievērošanu;
37. uzsver, ka, veicot ieguldījumus infrastruktūrā un jaunos uzņēmumos, ir svarīgi pieņemt darbā vietējo darbaspēku atbilstīgi taisnīgiem finansiāliem nosacījumiem; iesaka pastiprināti īstenot nodarbināto apmācības pasākumus, izmantojot stipendijas un cirkulāro migrāciju; iesaka vairāk iesaistīt afrikāņu diasporas pārstāvjus, daļa no kuriem ir augsti kvalificēti speciālisti, un ārvalstīs dzīvojošiem afrikāņiem atvieglot naudas pārskaitīšanu uz Āfriku;
38. saprot absolūti pozitīvo informācijas un sakaru tehnoloģiju (IKT) nozīmi izaugsmes, konkurētspējas un darbavietu radīšanas sekmēšanā; iesaka Komisijai saskaņot Āfrikas un Eiropas pašreizējās programmas un vairāk uzmanības pievērst IKT veiktspējas palielināšanai MVU, izmantojot valsts un privātā sektora partnerību, lai veidotu iestādes un politiku, ar ko sekmēt ieguldījumus, jauninājumus un tehnoloģijas nodošanu;
39. aicina ES un Ķīnu palīdzēt ĀS un *NEPAD* īstenot vides ietekmes novērtējumus un novērtēt uz nabadzības novēršanu vērstos potenciālos ārzemju ieguldījumu projektus Āfrikā, jo īpaši energoapgādes un infrastruktūras jomā, kā arī attīstīt pārredzamāku līgumu slēgšanas un sabiedrisko izdevumu piešķiršanas sistēmu; uzsver ilgtermiņa plānošanas nozīmi Āfrikas valstīs saistībā ar to, ka valsts līmenī tiek tērēta peļņa, kas iegūta no nesenā preču cenu pieauguma, enerģijas pētniecības ieguvumiem un ārzemju ieguldījumu plūsmām, un iesaka Eiropas Savienībai un Ķīnai šajā sakarībā mērķtiecīgi atbalstīt atbilstīgo pārvaldības struktūru izveidi;

40. aicina ES iesaistīties kopīgos projektos ar Ķīnu Āfrikā enerģijas avotu izpētes, transporta un infrastruktūru jomās, lai kopā ar ĀS un *NEPAD* attīstītu vienotu līdzdalības un investīciju noteikumu kopumu;
41. aicina ES un Ķīnu ieguldīt apmācībā un izglītībā Āfrikā, jo izglītoti darbinieki ir neatkarīgākas attīstības balsts;
42. aicina ES darboties ne tikai pašreizējā ES un Āfrikas uzņēmējdarbības forumā un izveidot saskaņotu rīcības plānu, lai stimulētu un dažādotu Eiropas ieguldījumus Āfrikā;
43. atzīst, ka Eiropas ekonomiskajiem ieguldījumiem Āfrikā nav izdevīgi konkurences apstākļi, kas radušies tādēļ, ka Ķīnas projektus un Ķīnas valdības (vai pilnībā valsts uzņēmumu) izteiktos piedāvājumus atklāti vai slēpti subsidē, tādēļ, ka lielākas izmaksas rada sociālie un ekonomikas standarti, kurus Ķīnas konkurenti nepiemēro, tādēļ, ka Ķīna sniedz saistītu palīdzību, liedzot Eiropas uzņēmumiem iesaistīties projektos, kurus finansē Ķīna, kā arī tādēļ, ka Eiropas uzņēmumiem ir finansējuma un riska segšanas instrumentu ierobežota pieejamība;

Vide

44. norāda uz Ķīnas klātbūtnes ekoloģisko ietekmi Āfrikā; mudina Ķīnu gan Ķīnā, gan Āfrikā rīkoties kā atbildīgam vides aizstāvim;
45. aicina ES mudināt Ķīnas eksporta kredīta aģentūras, tostarp „*Exim*” banku, veikt sistemātiskus vides ietekmes novērtējumus tādiem Āfrikas infrastruktūras projektiem kā dambji, ceļi un raktuves;
46. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot Pasaulē klimata pārmaiņu aliansi, iesaistot tajā vismazāk attīstītās valstis un mazo salu jaunattīstības valstis, īpaši uzlabojot sadarbību, kas vērsta uz pielāgošanos klimata pārmaiņām; mudina ES uzaicināt Ķīnu piedalīties tādās Alianses darba plāna pamatjomās kā dialogs par dabas katastrofu riska mazināšanu un attīstības pasargāšanu no klimata pārmaiņu negatīvās ietekmes, kas ir ārkārtīgi svarīgas sadarbības jomas, ņemot vērā to, ka Ķīna ir viena no lielākajām donorvalstīm un ieguldītājām Āfrikā, bieži vien ieguldot līdzekļus liela mēroga infrastruktūras projektos, kuri mēdz būt ļoti neaizsargāti pret klimata pārmaiņām;
47. šajā kontekstā arī aicina palielināt finansējumu, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, saskaņā ar sistēmu, kurā atbildība par ieguldījumu sniegšanu ir atkarīga gan no radīto emisiju apmēra, gan ekonomiskās situācijas un kurā līdzekļi netiek novirzīti no pašreizējiem palīdzības sniegšanas budžetiem; šajā kontekstā mudina ES atbalstīt pastiprinātu saskaņotu un savstarpēji papildinošu starptautisku rīcību saistībā ar finanšu resursu un ieguldījumu nodrošināšanu pasākumiem, ar kuriem tiek atbalstītas darbības, kas vērstas uz pielāgošanos klimata pārmaiņām un to negatīvās ietekmes mazināšanu Āfrikā, proti, labāka piekļuve pietiekamiem, paredzamiem un ilgtspējīgiem finanšu resursiem, finansiāls un tehnisks atbalsts, lai palielinātu kompetenci pielāgošanās izmaksu noteikšanā, tādējādi palīdzot noteikt nepieciešamo līdzekļu apmēru, un jaunu un papildu līdzekļu, tai skaitā oficiāla finansējuma un atvieglojumu nodrošināšana; mudina rīkoties tā, lai piekļuve jebkādiem finanšu līdzekļiem tiktu nodrošināta, maksimāli samazinot birokrātiju; uzskata, ka ir nepieciešama efektīva rezultātu pārraudzība;
48. aicina ES iesaistīties daudzpusējās diskusijās ar ĀS dalībvalstīm un Ķīnu, kā arī pilsonisko

sabiedrību par vides degradācijas un klimata pārmaiņu globālajiem draudiem un pastiprināt pūliņus, lai tiktu ievērotas saistības, kas iekļautas Bali rīcības plānā, ko parakstīja Pušu 13. konferences (COP-13) laikā 2007. gada 15. decembrī Bali kā pamatu laikposmam pēc 2012. gada;

49. aicina ES uzņemties vadošo lomu klimata pārmaiņu negatīvās ietekmes mazināšanā, izveidojot aizsargprogrammu, kas papildus jau pastāvošām palīdzības budžeta pozīcijām nodrošina liela mēroga finansiālu atbalstu videi draudzīgu enerģētikas tehnoloģiju izveidošanai un ieviešanai gan jaunajās tirgus ekonomikas valstīs, gan jaunattīstības valstīs, tomēr atzīst šo valstu dažādās vajadzības; īpaši aicina ES sniegt finansējumu, lai nodrošinātu lētu, videi draudzīgu tehnoloģiju nodošanu Āfrikas valstīm; atzīst, ka finansējuma palielinājums tehnoloģiju nodošanai ir svarīgs pasākums, lai līdz 2009. gadam slēgtu nolīgumu par globālu struktūru klimata pārmaiņu problēmu risināšanai pēc 2012. gada;
50. mudina ES un Ķīnu, ievērojot Bali rīcības plānu, nodrošināt, ka to projekti Āfrikā, jo īpaši enerģijas avotu izpētes jomā ir ekoloģiski ilgtspējīgi un atbilst Bali rīcības plānam;
51. atzīst, ka Rietumvalstu tirdzniecība un patēriņš ir daļēji vainojami pie tā, ka Ķīnā ir audzis pieprasījums pēc Āfrikas dabas resursiem, kā arī pie tā, ka saistībā ar piesārņojumu izraisošu rūpniecības objektu pārcelšanu uz jaunattīstības valstīm tajās ir palielinājušies CO₂ emisiju apmēri; aicina ES trīspusējās sadarbības ar Ķīnu un Āfriku darba kārtībā pievērsties taisnīguma jautājumam tirdzniecības un klimata jomā; aicina ES arī stiprināt pasākumus, kas veicinātu sociālā un vides ziņā atbildīgu patēriņu (tai skaitā, produktu marķējumus, uz kuriem būtu norādīta to ietekme uz vidi visā produktu aprites cikla laikā, sākot no dabas resursu iegūšanas un beidzot ar to ražošanu un pārvadāšanu);
52. mudina ES atbalstīt lielāku starptautisku sadarbību, jo īpaši ar Ķīnu, lai nodrošinātu pielāgošanās darbību steidzamu īstenošanu, piemēram, novērtējot neaizsargātību, nosakot prioritāras darbības, izvērtējot finansiālās vajadzības, uzlabojot veiktspēju un atbildes stratēģijas, integrējot pielāgošanās pasākumus nozaru un valsts plānošanā, izstrādājot specifiskus projektus un programmas, atrodot līdzekļus, kā stimulēt pielāgošanās pasākumu īstenošanu un citus veidus, kā nodrošināt pret klimata pārmaiņām izturīgu attīstību, ņemot vērā steidzamās un tūlītējās vajadzības, kas raksturīgas jaunattīstības valstīm, kuras īpaši negatīvi ietekmē klimata pārmaiņas, piemēram, Āfrikas valstis, kuras īpaši skar sausums, pārtuksnešošanās un plūdi;
53. aicina ES stiprināt dialogu ar Āfriku un Ķīnu un izveidot kopīgu pieeju tādu globālu vides problēmu kā mežu izciršanas, pārtuksnešošanās un sadrumstalotības, bioloģiskās daudzveidības un augsnes auglības samazināšanās vai izzušanas, kā arī ūdens un gaisa piesārņojuma novēršanai; aicina ES veicināt energoefektivitāti, videi draudzīgas tehnoloģijas, riska pārvaldību un agrīnās brīdināšanas spējas, kā arī atbildīgu industrializāciju un patēriņu;

Labas pārvaldība un cilvēktiesības

54. mudina Ķīnas iestādes attiecībās ar Āfriku ievērot demokrātijas, labas pārvaldības un cilvēktiesību principus;
55. aicina ES attiecībās ar tām Āfrikas valdībām, kuras kavē demokrātiju un pārkāpj cilvēktiesības, rīkoties saskaņā ar savām vērtībām, principiem un saistībām, kas noteiktas

Kotonū nolīgumā, un nepiedāvāt šīm valstīm palīdzības uzraudzību, budžeta atbalstu vai ieguldījumus; mudina ES nodrošināt, ka šādos gadījumos humānā un cita palīdzība tiek sniegta caur vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām un ka šī palīdzība palīdz stiprināt šādu organizāciju kapacitāti; aicina ES mudināt citus galvenos atbalsta sniedzējus, kas saistīti ar ANO starptautiskajām cilvēktiesību konvencijām, līgumiem un instrumentiem, piemēram, Ķīnu, rīkoties līdzīgi;

56. uzsver, ka par spīti tādu principu kā suverenitāte, īpašuma tiesības un saskaņošana svarīgumam Ķīnas „beznosacījumu” ieguldījumi tajās Āfrikas valstīs, ko pārvalda despotiski režīmi, veicina to, ka joprojām notiek cilvēktiesību pārkāpumi, un turpina kavēt demokrātijas attīstību un radīt šķēršļus labas pārvaldības, tai skaitā tiesiskuma un korupcijas kontroles atzīšanai; šai sakarā uzsver lielāka ES atbalsta nozīmi tām valdībām, iestādēm un pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, kas veicina labu pārvaldību, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu Āfrikā, proti, valstu parlamentiem, plurālistiskām partiju sistēmām, attīstības un cilvēktiesību organizācijām, brīviem plašsaziņas līdzekļiem un pretkorupcijas struktūrām;
57. aicina ES prasīt visām valstīm, kas sniedz un kas saņem atbalstu, ievērot pamatnostādnes un pārredzamības standartus, ko noteikušas starptautiskās finanšu iestādes; mudina ES prasīt Ķīnas iestādēm, lai tās iesaka valsts bankām pieņemt „Ekvatora principus” par sociālajiem un vides standartiem;
58. mudina ES rosināt Ķīnu brīvprātīgi pieņemt ESAO Konvencijas pret kukuļdošanu noteikumus un nodrošināt tās īstenošanu ne tikai Ķīnā, bet arī tās attiecībās ar Āfrikas valstīm;
59. aicina ES mudināt visas dalībvalstis un Ķīnu piedalīties pastāvošās globālās iniciatīvās, lai veicinātu līdzekļu atguvi saskaņā ar ANO Pretkorupcijas konvencijas V sadaļu, tai skaitā kopīgajā nozagto līdzekļu atguves iniciatīvā (*StAR*), ko nesen uzsāka Pasaules Banka un ANO Noziedzības un narkotiku apkarošanas birojs (*UNODC*);
60. aicina ES mudināt Ķīnu ratificēt SDO konvencijas, kuras tā vēl nav pieņēmusi, un nodrošināt to īstenošanu jaunattīstības valstīs, proti, Āfrikā, kur Ķīna iesaistījies ar ieguldījumiem, uzņēmumiem, ekspertiem vai strādniekiem;
61. aicina ES veicināt starptautisku un juridiski saistošu rīcības kodeksu izveidi labas pārvaldības, drošu un taisnīgu darba apstākļu, uzņēmēju sociālās atbildības un vides aizsardzības pasākumu nodrošināšanai, kā arī atbalstīt uzņēmēju atbildību;

Miers un drošība

62. aicina ES padarīt Eiropas ieroču eksporta rīcības kodeksu par juridiski saistošu instrumentu;
63. aicina ES mudināt Ķīnu paaugstināt valsts ieroču eksporta kontroles režīma pārredzamību, nodrošinot pilnīgu ziņošanu ANO konvencionālo ieroču eksporta reģistram un atjauninot savus ieroču eksporta kontroles noteikumus, lai izslēgtu ieroču nodošanu valstīm un reģioniem, jo sevišķi Āfrikā, kur sistemātiski tiek pārkāptas starptautiskās cilvēktiesības un humānās tiesības;
64. aicina ES saglabāt Ķīnai uzlikto ieroču embargo, kamēr tā turpina piegādāt ieročus bruņotajiem spēkiem un bruņotajiem grupējumiem valstīs (bieži Āfrikas valstīs), kuras

pastiprina un paildzina konfliktus un veic ievērojamus cilvēktiesību pārkāpumus;

65. aicina ES un Ķīnu pārtraukt ieroču tirdzniecības darījumus ar tām valdībām, kas ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem, ir iesaistītas konfliktos vai atrodas uz kara robežas, tādās valstīs kā Kenija, Zimbabve, Sudāna, Čada, Kongo Demokrātiskā Republika, Etiopija, Eritreja un Somālija; aicina ES un Ķīnu pārtraukt, novērst un aizliegt ieroču piegādi bruņotiem nevalstiskiem grupējumiem, kas Āfrikas kontinentā apdraud cilvēktiesības, politisko stabilitāti un ilgtspējīgu attīstību;
66. aicina ES arī turpmāk atbalstīt starptautisku juridiski saistošu ieroču tirdzniecības līgumu par visiem konvenciālajiem ieročiem, saistībā ar kuru ANO notiek sarunas;
67. aicina ES un Ķīnu atbalstīt tādas Āfrikas valstu vadītas iniciatīvas kā rezerves spēku izveide un reģionālo organizāciju kā drošības pīlāru izmantošana;
68. aicina ES mudināt Ķīnu turpināt palielināt tās līdzdalību ANO un ĀS miera uzturēšanas misijās Āfrikā un paplašināt šo ieguldījumu, arī apgādājot kaujas vienības, ja tas ir nepieciešams un ir saskaņā ar ANO mandātiem;
69. aicina ES iesaistīt Ķīnu, lai izstrādātu kopīgu pieeju cilvēku drošībai, jo īpaši konvencionālās atbrūņošanās, atbrūņošanās, demobilizācijas un reintegrācijas, ieroču izsekojamības, atmnēšanas un drošības sektora reformas jomā; mudina iesaistīties tādās netradicionālās drošības jomās kā dabas katastrofu novēršana, klimatisku vai ekonomisku apstākļu dēļ radušos bēgļu, pārvietotu personu un migrantu skaita mazināšana, narkotiku un infekcijas slimību apkarošana;

o

o o

70. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un Ķīnas Nacionālajam tautas kongresam, Āfrikas Savienībai, *NEPAD*, Panāfrikas parlamentam un *FOCAC*.